

Rozhovory s Právníky roku 2012 (II. část)

eFocus

Guru práva informačních technologií Martin Maisner, soudce Nejvyššího soudu Zdeněk Krčmář, bývalá ústavní soudkyně Eliška Wagnerová a advokátní koncipient Jaroslav Baier v rozhovoru pro Epravo.cz.

Když se řekne Právo informačních technologií, vybaví se řadě právníků **JUDr. Martin Maisner, Ph.D.**, advokát - zakládající partner, advokátní kancelář ROWAN LEGAL.

Jak byste zhodnotil rok 2012 - na co jste profesně nejvíc hrdý?

„Rok 2012 nebyl v podstatě ničím zvláštním ve srovnání s ostatními roky. S jedinou výjimkou - řada aktivit, kterým jsem se s kolegy věnoval posledních cca 10 let, dospěla v roce 2012 k nějakému viditelnému výsledku - zejména v oblasti odborných publikací - v roce 2012 mně jako spoluautorovi vyšly dvě právní monografie a rukopisy dalších dvou monografií jsem odevzdal nakladatelství. Dařilo se mi i v činnosti přednáškové a pedagogické - právo informačních technologií se stává ve vyučovacích plánech zejména technických fakult velmi žádaným oborem. Pokud se týče vlivu krize na obor, tak v oboru práva informačních technologií to až tak není cítit - informační technologie jsou považovány jak za nutnou výzbroj při podnikatelské expanzi, tak za záchranný prostředek v krizi. Naše firma v roce 2012 získala již potřetí za sebou titul Firma roku v oblasti informačních technologií (a potřetí za sebou už to opravdu není náhoda) - takže to byl asi opravdu dobrý rok.

Co považujete za aktuální nejpálčivější problém (otázku) práva informačních technologií?

„Jak jsem zjistil, většina lidí, které potkávám se domnívá, že největším problémem v ČR je otázka dodržování autorských práv, neoprávněného kopírování a činnosti s tím souvisejících. Faktem ale je, že nejpálčivějším problémem dneška je zcela nepochybně otázka kybernetické bezpečnosti, kterou se zabývá jen několik málo subjektů a každý z nich z jiného pohledu. Bezpečnostní rizika informačních technologií současnosti jsou astronomická a v podstatě je nikdo zodpovědně neřeší. Základní problém je v malé informačně bezpečnostní gramotnosti jak fyzických osob, tak manažerů a úředníků - a v podstatě je to do určité míry i problém filosofický - odpovědnost za bezpečnost systému, zařízení, dat a našeho soukromí je na každém jednotlivci či manažerovi.“

Jako rozhodce působíte takřka po celém světě. Dokáže Vás "česká právní kotlina" ještě něčím překvapit?

„Pokud mne v mé profesi něco překvapí, určitě to není dáno regionem nebo naší národní povahou. Neměli bychom si namlouvat, že jsme až tak výjimeční ani v tom pozitivním ani v negativním slova smyslu. Lidé nesmírně nadaní a pracovití jsou jak u nás, tak jinde; šejdíři a vynálezaví právníci s

flexibilní etikou jsou hojně zastoupeni na všech kontinentech. Tedy pokud mne něco překvapí, pak tedy nikoliv proto, že by to bylo výpěstkem české kultury či právní vědy a může mne to potrefit kdekoliv. Může překvapit neobvyklá argumentace nebo procesní strategie, výběr či zdůvodnění nároků, řízení, ve kterém byl vydán přelomový rozsudek či nález nebo procesní a důkazní postup, který soud nebo tribunál umožnil. Všechny tyto věci se vyvíjejí a lze vysledovat určité trendy. Vybočení z těchto trendů je vždy překvapením (příjemným či nepříjemným). Takže ano, i česká republika mne dokáže v mé profesi překvapit a ne vždy jen nepříjemně.“

Proč jste si vybral právo informačních technologií? Co se Vám na tomto oboru nejvíce líbí?

„Jak už to tak bývá, přišel jsem k tomu čirou náhodou. Jistý klient přišel v únoru 1990 za kolegou, ten neměl čas a já se ho ujal. Na dotaz, zda se vyznám v počítačovém právu (tak se tomu tehdy říkalo) jsem samozřejmě odpověděl kladně, s optimismem odpovídajícím mému tehdejšímu věku a neznalosti situace. Následně jsem zjistil, že této materii nerozumí nikdo a nik,de, neboť se právě tvoří, zákon s těmito technologiemi a právy nepočítá a soudy o sporech v této oblasti teprve začínají rozhodovat. Od té doby se situace značně změnila, ale technologie a jejich využití budou mít před platnou úpravou vždy náskok, dokonce větší, než v ostatních oblastech života. Tento obor je vždycky trochu mystický a hodně záleží na jednotlivém právníkovi, jak smlouvu zkonstruuje, vymyslí a vyjedná. Podle mého názoru je to více tvůrčí než například převody nemovitostí nebo spory o nezaplacené faktury. Ale samozřejmě bych se nechtěl dotknout žádného z právních oborů, které moji kolegové jistě také milují temnou vášní....“

Martin Maisner absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a Akadémii policajného zboru SR. Hovoří plynule česky, anglicky, rusky a slovensky. Je řádným členem České advokátní komory, Slovenské advokátní komory, Mezinárodní advokátní komory (International Bar Association), řady mezinárodních asociací a organizací a správních rad několika vysokých škol; přednáší obchodní právo na PF ZČÚ v Plzni a na PEVŠ v Bratislavě. Specializuje se na právo informačních technologií ochranu dat a informací, kybernetickou bezpečnost, alternativní řešení sporů a rozhodčí řízení (vnitrostátní i mezinárodní). Od roku 2003 působí jako rozhodce a rozhodoval řadu mezinárodních sporů. Hojně také publikuje.

Vítězem kategorie Insolvenční právo je **JUDr. Zdeněk Krčmář**, soudce, předseda senátu Nejvyššího soudu ČR.

Jak byste zhodnotil rok 2012 - na co jste ze „svého senátu“ nejvíce hrdý?

„Senát č. 29, jehož jsem členem, rozhoduje u Nejvyšší soud nejen věci týkající se úpadkového práva (ve všech jeho formách), ale též věci společenstevní. Osobně cítím velké uspokojení z toho, že všichni členové tohoto senátu svými aktivitami dávají najevo, že chápou sjednocující roli, kterou má plnit Nejvyšší soud ve vztahu k obecným soudům a že v mezích působnosti našeho senátu přispívají předkládáním rozhodnutí do Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek rozhodující měrou k zajištění jednoty a zákonnosti rozhodování obecných soudů. V souvislosti s rozhodovací činností našeho senátu v roce 2012 jsem tedy nejvíce hrdý nikoli na některé z konkrétních rozhodnutí, která jsme přijali, ale na to, že ze 138 rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních, uveřejněných (po schválení v občanskoprávním a obchodním kolegiu Nejvyššího soudu) v roce 2012 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, jich bylo 57 z našeho senátu.“

Co považujete za aktuální nejpálčivější problém (otázku) insolvenčního práva?

„Já osobně vnímám jako nejpálčivější problém insolvenčního práva neustálé pokusy o narušení základního principu, na němž spočívá a který lze zjednodušeně parafrázovat tak, že když už dlužník není schopen uspokojit všechny své věřitele, má se těmto věřitelům dostat co nejspravedlivějšího uspokojení poměrného. Vždycky, když se naši zákonodárci rozhodnou, že vyslyší volání některé ze zájmových skupin po tom, aby její pohledávky byly uspokojeny z dlužníkovy majetku dříve a ve větším rozsahu, než pohledávky jiných věřitelů, měli by mít na paměti, že tím zbavují reálné šance na byť poměrné uspokojení právě ony jiné věřitele (že jde o „konání dobra“ na účet oněch jiných věřitelů). Posledním takovým pokusem je snaha upřednostnit jako samostatnou skupinu věřitelů ty, kteří vystupují jako poškození v trestním řízení. Spravedlivě budiž ovšem řečeno, že tím, kdo se nejčastěji pokouší narušit princip poměrného uspokojení věřitelů ve svůj prospěch je sám stát (s veřejnoprávními pohledávkami).“

Jste specialistou na konkursní a vyrovnací řízení. Na první pohled se tedy zdá, že se příliš často neseťkáte s pozitivními příběhy. Je tomu tak?

„Oblast úpadkového práva vskutku nenabízí příběhy se šťastným koncem pro všechny zúčastněné. I tam, kde dlužník podle svého přání a na základě svého návrhu úspěšně projde oddlužením, lze na druhé straně nalézt věřitele nespokojené s tím, že přišli o 70 % pohledávek. Já to vnímám tak, že úpadková řízení by měla všem jejich účastníkům nabízet konce předvídatelné a pro ty, kdož se spolehnou na jasnou řeč zákona nebo na ustálenou judikaturu obecných soudů tímto způsobem i konce šťastné. V tom vidím i smysl své práce u Nejvyššího soudu.“

Proč jste si „vybral“ insolvenční právo?

„Ono si insolvenční právo spíše vybralo mne. Když jsem v roce 1993 přišel (z okresního soudu) k odvolacímu obchodnímu senátu Krajského soudu v Ostravě, bylo mi vedle rozhodování o odvoláních rozvrhem práce předepsáno (na základě úvahy, že specialisté na obchodní právo k tomu mají nejbližší) též prvostupňové rozhodování ve věcech konkursu a vyrovnání. Když jsem pak v roce 1996 začal působit u Nejvyššího soudu, byl jsem jediným soudcem Nejvyššího soudu, který měl zkušenost s rozhodováním konkursních věcí v prvním stupni a tak jsem se poté, co se před Nejvyšším soudem začala čteněji objevovat dovolání v konkursních a společenstevních věcech, logicky stal i členem příslušného pětičlenného (!) senátu, jenž o nich rozhodoval. Vědomé rozhodnutí stát se specialistou na úpadkové právo jsem pak přijal v roce 2000, kdy u Nejvyššího soudu došlo k rozdělení občanskoprávního a obchodního kolegia a kdy jsem se musel rozhodnout, zda zůstanu členem občanskoprávního kolegia nebo zda jako člen obchodního kolegia spojím své další působení u Nejvyššího soudu s věcmi společenstevními a konkursními. A tehdy už mi bylo líto „zahodit“ pracně nabytou konkursní a společenstevní specializaci.“

Zdeněk Krčmář je absolvent Právnické fakulty University Jana Evangelisty Purkyně (nyní Masarykovy University) v Brně. Působil jako justiční čekatel Krajského soudu v Ostravě, poté jako předseda senátu občanskoprávního úseku Okresního soudu v Ostravě se specializací na občanskoprávní spory, obchodní spory a správní soudnictví. Na ostravském krajském soudu se pak specializoval na odvolací agendu v obchodních věcech, včetně věcí obchodního rejstříku, konkursní a vyrovnací řízení (v prvním stupni). Od roku 1996 je soudcem Nejvyššího soudu České republiky se specializací na občanskoprávní spory se zaměřením na procesní problematiku, obchodní věci se zvláštním zaměřením na věci konkursu a vyrovnání. Byl aktivní i na mezinárodním poli, například jako expert Rady Evropy pro posouzení připravované rekonstrukce občanského soudního řádu Federace Bosny a Hercegoviny. Zdeněk Krčmář se také věnuje lektorské, publikační a poradní činnosti. Je členem stálé expertní pracovní skupiny pro insolvenční právo - stálého poradního orgánu Ministerstva spravedlnosti ČR v oblasti insolvenčního práva.

Majitelkou skleněné plastiky sv. Yva za Občanská a lidská práva a právo ústavní je **JUDr. Eliška Wagnerová, Ph.D.**, bývalá soudkyně, místopředsedkyně Ústavního soudu ČR, nyní senátorka Senátu Parlamentu ČR .

Jak byste zhodnotila Váš profesní rok 2012?

„V roce 2012 se uzavřela, vlastně od roku 1993 trvající soudní profesní dráha, která s výjimkou 6 let byla orientována na ústavní soudnictví. Za rozloučení s touto částí mého profesního života lze považovat publikaci: Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2012; v tomto obsáhlém komentáři, jehož jsem byla inspirátorkou, jsem zpracovala úvod a podala výklad čl. 2, 4, 10, 12, 13 a 17 LZPS. Na tuto práci se nyní pokouším navazovat ve svém současném politickém angažmá.“

Co považujete za aktuální nejpálčivější problém (otázku) ústavního práva (lidských práv)?

„Jednoznačně otázku práva na soukromí a otázky spojené se sociální státností.“

Které nálezy považujete za nejvíce stěžejní ve své kariéře ústavní soudkyně?

„Zde tucet z více než dvou stovek:

Odepření výkonu vojenské služby s poukazem na svobodu svědomí (Pl.ÚS 42/02)

Platy soudců IV - odejmutí tzv. dalšího platu za II. pololetí 2001 a snížení dalšího platu v roce 2002
vázanost ÚS vlastním názorem (Pl.ÚS 11/02)

K právu na ochranu osobnosti, Zeman v. Brezina (I.ÚS 453/03)

Průtahy v trestním řízení a výše trestu (I.ÚS 554/04)

Cukerné kvóty III. "Potud, pokud" (Pl.ÚS 50/04)

Legislativní přílepky (jezdci) a jejich ústavnost (Pl.ÚS 77/06)

K ochraně práva na zveřejnění informací o činnosti soudců jako osob působících ve veřejném životě (IV.ÚS 23/05)

K povinnosti propuštění obviněného z vazby na svobodu po vyhlášení zprošťujícího rozsudku (Pl.ÚS 6/10)

K prohlídce jiných prostor a pozemků (Pl.ÚS 3/09)

Přijímání zákonů ve stavu legislativní nouze (Pl.ÚS 55/10)

Shromažďování a využívání provozních a lokalizačních údajů o telekomunikačním provozu (Pl.ÚS 24/10)

Soudní přezkum vnitrostranických rozhodnutí orgánů politických stran (II.ÚS 1969/10)“

Nalézáte ještě stále v Ústavě (případně celém oboru ústavního práva) něco nového?

„Ústava (ústavní pořádek) je živé právo (living law), které nestagnuje, stejně jako život sám. Proto vás stále nutí k promyšlení nových interpretací.“

Eliška Wagnerová absolvovala studium práv na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Pracovala krátce jako podniková právnička, poté jako advokátka. V roce 1982 odešla do exilu. Ve Spolkové republice Německo pracovala jako žurnalistka a poradkyně a znalkyně pro československé právo. Po čtyřletém pobytu v Kanadě se v roce 1993 vrátila do České republiky a začala pracovat jako asistentka předsedy Ústavního soudu. Přednášela ústavní srovnávací právo na PF UP v Olomouci a poté na FSS MU v Brně. V roce 1996 byla jmenována soudkyní Nejvyššího soudu, o dva roky později pak jeho předsedkyní. 20. března 2002 ji Václav Havel jmenoval soudkyní a

místopředsedkyní Ústavního soudu; funkční období jí vypršelo 20. března 2012. Byla členkou Legislativní rady vlády. Byla také náhradní členkou Benátské komise, poradního orgánu Rady Evropy, členkou vědeckých rad řady vysokých škol (právnícká fakulta UK dosud). V říjnu 2009 jí bylo Jednotou Českých Právníků uděleno vyznamenání – stříbrná medaile Antonína Randy. Specializuje se na otázky ústavního práva v komparativním pohledu, otázky ústavního soudnictví a jeho postavení v ústavním systému a otázky základních práv. K těmto a dalším tématům vystoupila na řadě odborných domácích i zahraničních konferencí, některé pořádala či spolupořádala. Je autorkou či spoluautorkou monografií a řady odborných článků publikovaných doma i v zahraničí. V říjnu loňského roku byla zvolena senátorkou za volební obvod 59 v Brně-městě, a to jako nezávislá s podporou Strany zelených.

V kategorii PRO BONO zvítězil **Mgr. Jaroslav Baier**, advokátní koncipient, advokátní kancelář Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka.

Jak jste se dostal k pro bono aktivitám?

„K pro bono aktivitám jsem se dostal neplánovaně a více či méně náhodně. U zrodu této práce bylo setkání s lidmi z různých oblastí lidské činnosti, jejichž projekty v rámci rozvoje občanské společnosti a neziskového prostoru mne zaujaly natolik, že jsem chtěl při jejich realizaci dle svých možností rovněž přispět. Dalším impulsem byl podnět naší kanceláře na zapojení se do pro bono aktivit i v rámci koncipientury.“

Co považujete za Váš největší úspěch na tomto poli?

„Na rozdíl od obchodněprávní agendy, která je meritem mé práce, je úspěch v této oblasti podstatně obtížněji měřitelný. Pro mne osobně je největším úspěchem pocit, podotýkám že výsostně subjektivní, že mnou odvedená práce je prospěšná pro organizace, které poskytují mnohdy nepostradatelné služby této společnosti. Ať už je to Iskérka, která systematicky pracuje s lidmi v psychické krizi, Pro bono aliance, která se zasazuje za vyšší dostupnost právních služeb nebo dobrovolníci, kteří pořizují záznamy ze zastupitelstva města a pak je zpřístupňují široké veřejnosti. Pokud bych si ale přesto měl vzpomenout na jeden konkrétní projekt, pak by to byly právě právní analýzy spojené se zveřejňováním záznamů ze zastupitelstva mého rodného města Rožnova pod Radhoštěm. Kdo by si snad myslel, že zpřístupňování záznamu z jednání orgánu tohoto typu prostřednictvím internetu je v 21. století samozřejmostí, ten by se velice spletl.“

Jak byste "namotivoval" své kolegy, aby se také zapojili do pro bono aktivit?

„Kolegy a kolegyně v naší kanceláři bych vesměs motivovat nemusel, protože řada z nich je v této oblasti aktivní. Nemyslím tím pouze spolupracovníky - "právníky", kteří převážně ve volném čase řeší různorodé kauzy, ať už se týkají jednotlivce nebo celospolečensky rozšířeného jevu, ale také spolupracovníky "neprávníky", kteří se železnou pravidelností participují na různých projektech našich partnerů z neziskové sféry či "pouze" darují krev. Pro bono je synonymum pro dobrovolnictví bez ohledu na formu služby, kterou v konkrétním případě u konkrétní osoby nabývá. Co se týče poskytování právních služeb pro bono, tak bych rád zdůraznil především pragmatický aspekt této činnosti. Advokacie dneška je advokací prohlubující se specializace. Pro bono aktivity vedou zejména u úzce specializované advokacie k rozšíření horizontů v oblastech práva, k nimž se koncipient mého zaměření nedostane buď vůbec nebo jen zcela okrajově a které patří k atributům

práce advokáta v klasickém slova smyslu.“

Jaroslav Baier je od ukončení studia na Právnické fakultě University Karlovy v roce 2010 advokátním koncipientem v pražské kanceláři Allen & Overy. V rámci této praxe se zaměřuje především na oblast práva obchodních společností, pojišťovnictví, insolvence a ochranu osobních údajů. V oblasti pro bono dlouhodobě spolupracuje s několika neziskovými organizacemi.

Kategorie TALENT ROKU

1.místo

JUDr. Jakub Morávek, advokátní koncipient, advokátní kancelář FELIX A SPOL., interní doktorand PF UK. Práce na téma: „Model práva, Vztah práva a morálky“

Jakub Morávek nastoupil po skončení Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze na Úřad pro ochranu osobních údajů, kde působil již během studií. Spolu s tím zahájil postgraduální studia jako interní doktorand Katedry Pracovního práva a práva sociálního zabezpečení své alma mater. V roce 2010 se na Úřadu pro ochranu osobních údajů stal ředitelem Odboru právní podpory a schengenské spolupráce a spolu s tím členem jeho rozkladové komise. Po necelých dvou letech v této funkci Úřad pro ochranu osobních údajů opustil a vydal se sbírat další zkušenosti do advokacie. V současné době tak vedle své práce na Právnické fakultě působí v advokátní kanceláři Felix a spol. Z hlediska profesního zaměření se věnuje zejména problematice ochrany osobních údajů, včetně aspektů státní kontroly a správního trestání, pracovnímu právu a obecně právní teorii a filozofii.

Informace o oceněné práci:

Jedná se o pojednání, jehož účelem je v kontextu různých významů pojmu morálka poukázat na dnes z části opomíjený vztah dvou normativních systémů - práva a morálky. A to spolu se souvisejícími aspekty, jimiž jsou kategorie efektivity, legality a legitimacy práva. S přihlédnutím ke všem těmto aspektům a kritériím je pak v pojednání předložen ideální model objektivního práva.

2.místo

Mgr. Adam Brychta, advokátní koncipient, advokátní kancelář JUDr. Jiří Matzner, Ph. D. Práce na téma: „Úvaha nad stavem správy soudnictví v České republice aneb Nejvyšší soudní rada jako východisko pro českou justici?“

Adam Brychta se narodil v Jihlavě v roce 1988. Po ukončení gymnázia nastoupil na Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Během studia získal praxi na Ministerstvu zahraničních věcí a posléze v advokátní kanceláři. Po absolvování právnické fakulty působil krátce jako stážista na Ministerstvu spravedlnosti ČR a nyní vykonává advokátní koncipientskou praxi u Jiřího Matznera.

Informace o oceněné práci:

Práce, která se zabývá úpravou správy soudnictví v České republice, negativně odpovídá na udržitelnost stávajícího modelu správy soudnictví do budoucna a snaží se nalézt vhodný model správy soudnictví. Ten autor spatřuje v zavedení tzv. soudcovské samosprávy v podobě Nejvyšší rady soudnictví, jakož i významného posílení soudcovských rad působících na jednotlivých soudech. Nakonec je v textu popsána možná budoucí podoba rady soudnictví, která by disponovala užším okruhem pravomocí, především pak v personální oblasti jako je kupříkladu jmenování soudců, příprava justičních zkoušek, karierní postup soudců či oblast disciplinárního řízení. Právě v těchto oblastech má totiž soudcovský stav nejvíce znalostí.

3.místo

Mgr. Ivan Houfek, Ph.D., advokát, advokátní kancelář Weil, Gotshal & Manges. Práce na téma: „Trusty v rekonstrukci soukromého práva“

Ivan Houfek více než dva roky působí jako advokát v mezinárodní advokátní kanceláři Weil, Gotshal & Manges. Dříve pracoval jako asistent soudce Městského soudu v Praze.

Informace o oceněné práci:

Práce analyzuje vybrané aspekty úpravy svěřenského fondu podle rekonstrukce soukromého práva. Poskytuje komparativní pohled na tento nový právní institut s ohledem na úpravu anglo-saského právního institutu trustu a poukazuje na možné aplikační a interpretační rizika úpravy dle nového občanského zákoníku.

Rozhovory s Právníky roku 2012 (I. část) >>> [zde](#).

Oficiální výsledkovou listinu naleznete >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Prekluze důvodu neplatnosti VH](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [TOP 5 judikátů z korporátního práva za rok 2025](#)
- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)

- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)